

ĐÊM LỆ CHI VIÊN

Phan Tinh

Nguyễn Trãi cự thần nhà Lê, năm 1442 xin hưu trí về vui thú điền viên tại Côn Sơn Hải Dương, mở trường dạy học.

Một hôm nhân nhả đi dạo bờ hồ, gặp cô bán chiếu liền buông lời thơ chọc ghẹo :

*Cô ở Hồ Tây bán chiếu gon
Chơ hay chiếu ấy hết hay còn
Xuân xanh nay độ chừng bao tá
Đã có chồng chưa, được mấy con ?*

Thì bị người con gái bán chiếu đáp lại cũng bằng một bài thơ thiệt ý nhị :

*Tôi ở Hồ Tây bán chiếu gon
Can chi ông hỏi hết hay còn
Xuân xanh nay đã tròn đôi tám
Chồng còn chưa có... hỏi chi con !!!*

Người đẹp, thơ hay. Lời thơ nhẹ nhàng ý nhị, nhưng không kém phần hiểm hóc móc lò quan cự

thần nhà Lê ở câu chót .

Chồng còn chưa có...hỏi chi con !!!

Câu trả lời có hai nghĩa :

Chồng còn chưa có thì làm sao có con được. Nhưng cái nghĩa thứ hai hiểm hóc hơn, ngụ ý lờm :
Tôi chưa có chồng, hỏi làm gì vậy con !!!

Dám trêu ghẹo, đốp chát lờm lờ quan đại thần nhà Lê, nhưng Nguyễn Trãi không tài gì bắt bẻ cho được đành cười xòa thích chí mà cho rước Thị Lộ về làm vợ, một mực cung chiều quý mến đề cùng nhau :

*Khi chén rượu, khi cuộc cờ
Khi xem hoa nở lúc chờ trăng lên.*

Thỏa chí bình sanh của một lão quan trước giai nhân nguyệt thẹn hoa nhường. Và, đây cũng là đầu dây mối nhợ của một vụ huyết án 3 đời nhà Nguyễn Trãi, bắt đầu từ cái đêm oan nghiệt ở Lệ Chi Viên.

Lệ Chi Viên tức là vườn vải nằm trên bờ sông Thiên Đức, tức sông Đuống huyện Gia Linh tỉnh Bắc Ninh.

Vào đầu thế kỷ 15 vua Lê Lợi truyền ngôi cho thái tử Nguyên Long. Nguyên Long lên nối ngôi cha năm 11 tuổi, lấy hiệu là Lê Thái Tông.

Là một vị vua nhỏ tuổi nhưng thông minh tài trí hơn người. Nhưng sự đời thường hay rắc rối, hễ

có tài thường có tật.

Vua Lê Thái Tông rất đa tình, mới chỉ 15 tuổi mà đã có đến...67 bà vợ đều là trang giai nhân tuyệt sắc, hoa ghen thua thắm tuyết nhường kém xinh. Ấy vậy mà nhà vua vẫn chưa vừa lòng, ý hẩn đang mong đợi đến một trang quốc sắc thiên hương nào khác còn đang ẩn hiện trong mộng tưởng, nên thường ra ngẩn vào ngơ chìm đắm trong xa xăm diệu vợi.

Thế rồi cuối tháng 7 năm Nhâm Tuất, Thái Tông ngự giá duyệt binh ở Chí Linh, sau đó ghé vào Côn Sơn thăm vị cự thần là Nguyễn Trãi.

Tình vua tôi thắm thiết, bàn luận quốc sự cùng xướng họa thơ văn. Lại càng mặn nồng hơn nhờ có Thị Lộ hầu tiếp dâng rượu cho Thái Tông ngự ẩm.

Rượu vào lòng xuân phơi phới, ngài ngự bổng...đâm ra ngơ ngẩn đắm đuối trước giai nhân Thị Lộ đang hầu tiếp dâng rượu, mà xem ra sắc đẹp không những ăn đứt các bà vợ, lại cộng thêm tài văn chương mẫn tiệp quán chúng.

Và, đây có phải là người mà vua hằng mơ tưởng trong mộng chẳng ? Liên tức khắc, vua phong ngay cho Thị Lộ chức Lễ Nghi Học Sĩ một cách rất... ngang xương !!! đoạn truyền cho nàng tháp tùng xa giá về kinh đô nhậm chức.

Đoàn xa giá của nhà vua về đến Thiên Đức Giang thì trời đổ tối, nhà vua truyền chỉ đóng trại trong một vườn vải cạnh đó.

Đêm hôm ấy trời trong trăng tỏ, nhà vua truyền bày tiệc rượu để cùng Thị Lộ đối ẩm và xướng họa thi văn.

Thị Lộ không dám cãi mạng. Thế rồi câu xướng câu họa, rượu mời chén chúc tay trao, ngã nghiêng giốn cột lã lơi, càng khiến cho sắc đẹp Thị Lộ lộng lẫy dưới ánh trăng vàng vạc. Nhà vua vốn còn nhỏ tuổi lại háo sắc, đa tình, lòng sẵn ôm ấp một hình bóng trong mộng, nay được dịp gần kề bên người ngọc tài hoa mà sắc đẹp và cử chỉ có phần lả lơi mời mọc, hỏi làm sao mà ngài không rung động đến ngây ngất, quên đi thân phận mình là đứng quân vương tội bực.

Rượu say thì ít mà tình say thì nhiều, lòng xuân phơi phới giữa cảnh trăng thanh gió mát, khiến lòng quân vương không tài nào kiềm hãm, dục tình trào dâng trước một mỹ nhân thân vóc cực kỳ khiêu gợi, và chừng như cũng có ý hiển dâng lên hoàng thượng một mời mọc đồng cảm ái ân. Đứng trước tình cảnh lòng xuân ngùn ngụt chứa chan, nhà vua không tài nào cưỡng nổi mới buông lời...tán tỉnh :

-Này, hỡi mỹ nhân ! Có biết lòng trẫm đang nghĩ gì không ?

-Muôn tâu ! Tiện nữ không dám nói !

-Ha ! Ha ! Ta cho phép, mỹ nhân cứ tự nhiên

-Muôn tâu ! Tiện nữ nghĩ bệ hạ nên vào nghỉ vì đêm đã quá khuya.

-Ta đang say quá, mỹ nhân... dìu ta vào nghỉ được chăng ?

Vừa nói nhà vua chênh choáng...xiêu mình vào giai nhân, ôm đại bờ vai tròn lẳn chắc nịch và ngọt ngào, kéo nhẹ vào lòng mình xiết chặt... xiết chặt tấm thân mềm mại mà ấm áp bởi

men tình cùng bốc ngồn ngọt bên tấm thân cường tráng của
đấng quân vương, nhà vua thì thảo trong hơi rượu :

Mỹ nhân ơi ! Người ngọc của lòng trầm, ta đã mơ tưởng giờ
phút này, giờ phút được ôm ấp thân hình mềm mại gọi cảm
của mỹ nhân đã bao lâu nay, hãy ôm ta chặt hơn nữa hơi mỹ
nhân yêu quý của lòng ta !!!

Thị Lộ nào dám cưỡng lại, vì đây là lệnh của quân vương và
cũng là...lệnh của trái tim nàng đang réo gọi, đồng tình và
hưởng ứng xuôi theo cánh tay rắn chắc của nhà vua nắm gọn
lớn trong vòng tay của dục vọng đang dâng trào, khát khao đòi
hỏi một thỏa mãn.

Ngoài sân ánh trăng đã tắt hẳn, đám lính thay phiên đổi gác,
một vài tiếng mõ vang lên ròi rạc. Đêm khuya tịch mịch khiến cho không gian bội phần huyền
diệu lung linh. Trong căn lều, ánh bạch lạp chập chờn lay động theo từng hơi thở dồn dập của vua
tôi. Từng tiếng rít lên khe khẽ trong nốt cùng cung bậc khoái cảm của hội tụ âm dương. Chấn chiếu
nhàu nát buồng hời cho mặc tình cọ xát của hai tấm thân trần truồng trườn lên hụp xuống lúc đều
đặn khi thúc dục, hồi hả cuồng mê ngấu nghiêng trong ngụp lặn điếng tê oà vỡ...Lúc này quân
vương cũng như mỹ nữ đều quên hẳn mọi không gian thời gian, chỉ còn lại hai tâm thân xoắn chặt
vào nhau gắn kết như keo sơn bám cứng. Tấm lưng cường tráng của quân vương như có những vết
máu tươm ra bởi mười đầu móng tay của mỹ nữ cắm vào với bao khoái cảm, mê ly, yên lặng rồi
bồng run lên từng hồi, từng hồi trong thứ âm thanh hực ! hực phát ra từ cuống họng không lời rõ
rệt. Im lặng,buông trôi và... ròi rã !!!

Phan Tinh

Đêm nay, lần đầu tiên Thị Lộ mới tìm thấy được cái khoái cảm, cái cảm giác no tròn, say sưa òa vỡ lạc thú của tuổi đôi mươi bên cạnh nhà vua trẻ tuổi, mà nàng không bao giờ tìm thấy được bên cạnh Nguyễn Trãi, vị lão thần mà chỉ đem lại cho nàng lòng kính mến hơn là sự thỏa mãn dục tình đôi lứa.

Cứ thế, đêm càng kéo dài, lửa tình càng mặn nồng nghiêng ngửa giữa vua tôi đang tràn trề nhựa sống. Từng nụ hôn kéo dài đắm đuối, bất tận lên tâm thân ngà ngọc đòi nếm hóc hiểm. Từ vùng cổ lấm tấm những giọt mồ hôi xuống tận đến đôi gò bông đào chắc nịch căng tràn như bầu sữa ngọt ngào, trắng trẻo và gợi tình không ngăn cản một xoa bóp mơn trớn của phát hiện trên vùng trời mới lạ. Nụ hôn lại được tiếp tục kéo dài và xuống thấp hơn, thấp hơn !!!

Vòng ái ân lại thêm lần tiếp diễn, lại từng hơi thở dồn dập, từng thứ âm thanh rên rỉ khoái lạc, chiều chẵn rơi rụng, ánh sáng bạch lạp lại phản chiếu những động tác trần ai thường tình của những sinh vật được lập đi lập lại không bao giờ nhàm chán hoặc xao lãng, cái động tác mà bất kỳ ai và cho dù đến chết vẫn mãi mơ tưởng thèm thuồng và nuôi tiếc.

Cái thứ động tác đó, lúc này lại đều đặn hiện lên rõ nét trên bức vách của căn lều không một nghi vấn gì khác ngoài cuộc mây mưa thiết...hoành tráng và đầy ấn tượng của một đứng quân vương và mỹ nữ...

Bỗng nhiên !!!

Một tiếng thét hãi hùng vang lên trong căn lều của đứng quân vương, xé tan bầu không gian yên tĩnh giữa vườn Lệ Chi. Tiếng thét thứ hai nổi tiếp chưa dứt thì Lê Khả, vị quan hộ tống cùng quân hầu đã cầm khí giới xông vào.

Khung cảnh của gôi chẵn bừa bộn xóc xếch, trong một góc, Thị Lộ quần chiếc mền che hờ tấm thân kiều diễm với nét mặt hốt hoảng đầy vẻ sợ hãi. Trên chiếc long sàng nhà vua nằm cứng đờ, mắt tròn trừng trắng nhợt miệng sủi bọt trong thật ghê sợ. Quan ngự y lập tức được triệu đến, sau một hồi thuốc thang cấp cứu hồi sinh, nhà vua chỉ thì thào được mấy tiếng trời lại cùng cận thần là phải lập thái tử Bang Cơ lên nối ngôi. Đoạn ngài băng, ngày 4 / 8 / 1442 thọ 19 tuổi làm vua 9 năm, có tất cả 4 người con.

Sau khi Thái Tông băng, triều thần nhóm họp luận tội kết cho Nguyễn Trãi chủ mưu đầu độc nhà vua.

Ngày 16 / 8 năm đó. Nguyễn Trãi, Thị Lộ con trai Nguyễn Khuê và nhiều người cháu nội, ngoại, họ hàng đều bị dẫn ra pháp trường xử trảm. Còn những người anh em họ hàng khác của ông bỏ trốn thoát được rất nhiều.

Theo truyền thuyết.

Về vụ án giết 3 đời nhà Nguyễn Trãi là do chuyện ác xà báo oán « đã sử chép là rắn thần báo oán, nhưng kẻ viết bài này thấy không hợp lý nên tự ý viết là ác xà báo oán » mà Nguyễn Thị Lộ là hiện thân của con ác xà đó.

Nguyên do, sau khi Nguyễn Trãi giúp vua Lê Lợi đuổi được giặc Minh về Tàu, được vua phong quan tước cực kỳ trọng hậu và ban quốc tính cho ông. Nhưng sau vì nghe lời gian thần nịnh hót dèm pha, Lê Lợi đã bắt giết rất nhiều công thần, trong đó Nguyễn Trãi cũng bị bắt giam một thời gian, vì thiếu bằng cứ nên được tha nhưng phải lột tất cả mọi chức tước. Quá chán nản với đường công danh sự nghiệp, Nguyễn Trãi dâng sớ xin về trí sĩ vui thú điền viên và mở trường dạy học.

Một hôm ông cho học trò phá cỏ sân sau để cất trường. Đêm đó ông nằm mơ thấy một người đàn bà đến xin ông hãy hoãn chuyện phá cỏ làm trường lại 3 ngày để cứu gia đình bà ta.

Sáng hôm sau khi thức dậy thì học trò đã làm sạch cỏ trong vườn, trong khi dọn cỏ học trò ông phá được một ổ rắn, giết sạch mấy con rắn con nhưng rắn mẹ chỉ bị chặt đứt đuôi nên tẩu thoát được. Con rắn mẹ là ác xà, ông đoán thế nào nó cũng báo oán. Một hôm ông đang ngồi xem sách, có một giọt máu trên sà nhà nhỏ xuống trang giấy đúng vào chữ Đại thẩm uớt 3 trang, ông lại đoán nó sẽ báo đến 3 đời nhà ông.

Rồi về sau, chuyện ông gặp Thị Lộ đi bán chiếu mà sắc đẹp mặn mà lại giỏi thi văn nên cưới nàng làm hầu, để rồi sự việc xảy đến đúng như điều ông tiên đoán.

Truyền thuyết nói rằng : Thị Lộ là hậu thân của con ác xà báo oán, đã được nhiều nhà viết dã sử chép lại. Ngay cả đến Ngô Sĩ Liên cũng viết trong Đại Việt Sử Ký Toàn Thư. Nhưng sự thật ra, truyền thuyết Thị Lộ là ác xà báo oán không đứng vững được vì nó quá hoang đường, đây chỉ là một chuyện bịa đặt ra để che đậy hành động giết oan 3 họ nhà ông Nguyễn Trãi. Vì vậy, có nhiều học giả về sau cố tìm cho ra vụ án giết oan dòng họ ông Nguyễn Trãi và cái chết đột ngột của vua Lê Thánh Tông mà người ta gọi là án Lê Chi Viên.

Về cái chết của vị vua phong lưu nhất dân có nhiều lý do. Từ năm lên ngôi vua 11 tuổi, đến lúc chết 19 tuổi mà có đến 8 bà phi đẹp mơn mớn đào tơ, chưa kể đến hàng tá người đẹp vây quanh ngài ngự thì hỏi làm sao mà ngài thọ cho nổi.

Thời nhà Lê không có lệ phong hoàng hậu trước, nên chỉ các bà phi tranh dành nhau ngôi vị hoàng hậu kịch liệt, bà nào cũng muốn được vua sủng ái để sanh hoàng tử, nên bà nào cũng tìm đủ trăm phương ngàn kế hầu hạ đối phương. Nguy hiểm nhất có bà phi Nguyễn Thị Anh dựa thế Lê Khả,

Đinh Liệt và hoạn quan Tạ Thanh là những người có quyền thế nhất đương triều.

Nguyên phi Lê Thị Ngọc Dao con gái quan đại tư đồ Lê Sát là người bị hại thứ nhất, do bị lời dèm pha nên vua bắt Lê Sát phải tội chết và tịch biên gia sản, đuổi nguyên phi Nguyễn Thị Ngọc Dao ra khỏi cung cấm phế làm thường dân.

Đến phiên con gái Lê Ngân là Lê Thị Nhật Lệ từ chức Huệ Phi bị giáng xuống Tu Dung, không còn được vua sủng ái.

Cứ vậy, lần lượt các bà phi khác đều bị loại, mặc dù có bà đã sanh Hoàng Tử như bà Nguyễn thị Bí sanh Nghi Dân.

Về phía phe cánh bà phi Nguyễn Thị Anh thì lại càng cứng mạnh, sau khi bà sinh Thái Tử Bang Cơ. Mặc dù phe cánh đã mạnh, mà con trai của bà đã được nhà vua phong Thái Tử, nhưng bà Nguyễn Thị Anh vẫn còn lo sợ, vì nhà vua có thể một ngày nào đó sẽ phế bỏ con bà và đuổi bà ra khỏi cung cấm, vì tính nết Thái Tông còn nhỏ dại lại đam mê tử sắc, nên bà ta lại càng ráo riết tìm cơ hội thuận tiện để thi hành những độc kế hầu ra uy cho những bà phi khác phải sợ.

Kế đó vua Thái Tông chết đột ngột, rồi Lê Khả nhận cố mệnh lập Thái Tử Bang Cơ lên làm vua, tức vua Lê Nhân Tông, bà Nguyễn Thị anh được phong chức Thái Hậu.

Có nhiều nhà nghiên cứu sử sau này đều nghi ngờ về việc vua Thái Tông chết bất đắc kỳ tử là do nhóm Lê Khả và bà Nguyễn Thị Anh đầu độc, nhưng để phi tang, Lê Khả đã thẳng tay tiêu diệt tất cả những người có mặt chứng kiến những trạng thái biến chuyển trước khi chết của vua Thái Tông. Và nhân việc vua Thái Tông hôm trước khi chết có ghé nhà cựu thần Nguyễn Trãi, do đó họ đã bắt bà Nguyễn Thị Lộ tra khảo và bắt phải nhận là do Nguyễn Trãi chủ mưu cho bà để rồi luận

án giết cả 3 họ nhà Nguyễn Trãi.

Chưa vừa lòng và còn sợ lậu sự ra ngoài, bà Nguyễn Thị Anh lại cho người bắt giết luôn quan thái úy Lê Khả, Lê Khắc Phục là những người tay chân thân tín của bà trong việc chủ mưu đầu độc vua Thái Tông..

Theo Đại Việt Thông Sử của Lê Quý Đôn chép như sau :

Năm 1459 Thái Tử Nghi Dân vào cung bắt Nhân Tông Bang Cơ giết đi rồi tự xưng làm vua. Trong tờ chiếu có viết : Nguyễn Thái Hậu « tức Nguyễn Thị Anh » muốn vững quyền vị, ngầm sai bọn nội quan là Tạ Thanh dựng Bang Cơ làm vua cho trăm làm phiên vương. Đến sau Tạ Thanh tiết lộ việc ấy ra, việc lây đến cả thái úy Lê Khả, tư khấu Lê Khắc Phục họ đều bị đem giết hết để khỏi lậu chuyện ra ngoài.

Còn một giả thuyết khác về vụ án Lê Chi Viên, cũng được nhiều nhà viết chuyện dã sử khai thác triệt để và đã được trở thành tiểu thuyết hóa câu chuyện như sau :

Vua Thái Tông mê Nguyễn Thị Lộ như điên đảo khi bà này làm nữ quan trong triều, nhưng vì bà Nguyễn Thị Anh theo sát cạnh chừng ghen tuông nên nhà vua chẳng sơ mui gì được. Rồi đến cái ngày ngụ lại vườn vải cùng Thị Lộ là chuyện may mắn ngàn năm cho nhà vua. Trai tài gái sắc thì còn lạ gì chuyện sáp lại với nhau cho lên đến tột đỉnh ngất ngậy, xúc động kịch liệt mà đi đến... năm hai mươi vì chứng thượng mã phong.

Cho đến bây giờ thì vụ án Lê Chi vẫn còn tối mờ mờ không biết giả thuyết nào là đúng. Chỉ nghiệm ra được một điều. Phàm đã là đàn ông thì đừng lấy nhiều vợ, nó nguy hiểm lắm. Nhất là những đàn ông nhiều tiền bạc, quyền thế to lớn lại càng nguy hiểm, vì khi đàn bà họ mà ghen thì

có trời mới cản họ nổi. Trong thâm cung bí sử của dân tộc nào cũng đầy đầy những ông vua bị các bà xúm lại đầu độc bằng cách này hoặc cách khác.

Chỉ riêng tội cho ông Nguyễn Trãi, một bậc khai quốc công thần, tận dụng tất cả tâm huyết đem chiến thắng vinh quang lại cho dân tộc, bằng lối ôn nhu hòa dịu. Đánh địch nhưng không gây tang tóc xương máu bằng lối Tâm Công khiến cho địch thủ phải quy hàng thần phục.

Một bậc tài năng như vậy mà không may vướng vào vòng oan nghiệt của chế độ phong kiến cùng tập đoàn vô học tranh dành quyền vị.

Nguyễn Trãi là một nhà Hiền Triết Đông Phương đáng kính phục.

Phan Tình